

Je woont in een straat in de wijk Nieuwe park in Gouda. Die straat heet Ferdinand Huyck straat. Maar wie weet nog wie of wat Ferdinand Huyck eigenlijk was?

Ferdinand Huyck, door Jacob van Lennep

[Woord van de uitgever]

Dat ik aan het verlangen van mijn vriend voldeed, blijkt uit de navolgende bladzijden. Ik beken echter, dat ik niet zoo volkomen gerust ben omtrent de echtheid van het werk, als mijn vriend schijnt te zijn. Ook heb ik Mejuffrouw Stauffacher niet zoo van nabij gekend als hij, en durf dus niet beslissen, of haar waarheidsliefde zooverre ging, dat zij nooit knollen voor citroenen verkocht: en somtijds rijst bij mij het vermoeden op, of zij, ondanks haar betuigingen van het tegendeel, niet eens in haar leven tot de verzoeking vervallen is van een roman te schrijven en, hoewel huiverig om dien bij haar leven uitgegeven, echter heeft willen zorgen, dat hij na haar dood het licht zage. Wat hiervan zij, ik geef

Zo begint de "Ferdinand Huyck".

het boek zoo als ik het ontvangen heb: en heb er niets aan veranderd, zelfs de spelling niet; waaromtrent ik moet doen opmerken, dat Mejuffrouw Stauffacher overal de klanklooze e achter het onbepalend lidwoord en veelal ook achter de *possessiva* weglaat, ten zij wanneer het eerste een telwoord wordt of wanneer de laats-ten bijzonderen nadruk vereischen. Zij schreef misschien niet volgens vaste regelen; misschien meer dan zij zelve wist; maar zij volgde in allen gevalle haar gehoor: en, voor zooverre men schrijven moet gelijk men spreekt, geef ik haar daarin geen ongelijk. -

De uitgever

Ferdinand Huyck (1840) wordt echter beschouwd als het meesterwerk van Van Lennep. Het gaat over een jongeman (Ferdinand), een jonge advocaat die na een reis van twee jaar in Italië, terugkeert naar Amsterdam, waar zijn ouders wonen. Hij wordt echter overvallen, beroofd en daarna gelukkig bevrijd door een geheimzinnige man, die zichzelf Bos noemt. De heer Bos heeft ook een mooie dochter, Amalia. Het blijkt uiteindelijk dat zij en haar vader gezocht worden, omdat ze ten onrechte beschuldigd zijn van een misdaad. Ferdinand lost het allemaal op: De naam van de zogenaamde heer Bos wordt gezuiverd, Amalia wordt gelukkig en Ferdinand trouwt met zijn mooie nicht Henriette op wie hij al jaren verliefd is. Ook dit verhaal speelt een eeuw eerder dan wanneer het geschreven is. Maar net zoals bij de Roos van DeKema geldt hier: eind goed, al goed.

Behalve schrijver was Van Lennep een gezaghebbend letterkundige en uitgever. En daar speelde hij niet altijd een even fraaie rol. In 1860 verzorgde Van Lennep de uitgave van de Max Havelaar van Multatuli waarin hij echter uit angst voor een politieke gevolgen een aantal wijzigingen had aangebracht. Zo liet hij namen en data weg en ontnam het boek daarmee de echtheid. Dit natuurlijk tot grote woede van Multatuli zelf, die echter zo onverstandig geweest was afstand te doen van alle rechten op zijn boek en er dus niets aan kon doen.

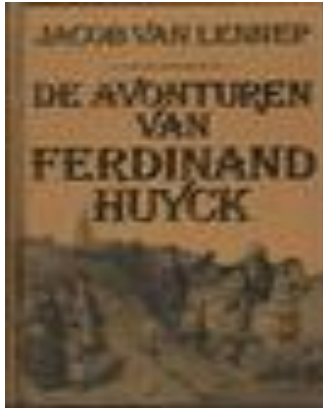
Ook maakte Van Lennep van de Max Havelaar een heel dure uitgave in twee delen zodat maar heel weinig mensen het boek konden kopen en lezen.

Hier rijdt Ferdinand langs de trekvaart van Naarden naar Amsterdam

Een merkwaardig mens, Jacob van Lennep en een zondagskind. Omdat zijn familie heel rijk was, hoefde hij zich zijn leven lang geen zorgen over geld te maken. Als klein jongetje al wilde hij alles weten, zo kon hij op een leeftijd van 3 jaar al lezen en schrijven. In 1824 promoveerde hij in Amsterdam (of Leiden, daar zijn de meningen over verdeeld) in de Rechten, trouwde een 10 jaar oudere jonkvrouw en wijdde zich de eerste jaren van zijn huwelijk helemaal aan het schrijven van boeken. Van Lennep is ook als politicus een invloedrijk man. Hij is een aantal jaren lid van de Provinciale Staten Noord-

Holland en van de Tweede Kamer. Naast allerlei nuttig werk wat hij daar deed, ergerde hij zijn medekamerleden door tijdens vergaderingen poppetjes te tekenen en lollige rijmpjes te maken. En hij was bovendien een graag geziene gast aan het Hof van Koning Willem III.

Ook was hij een verwoed wandelaar. Hij heeft heel Nederland afgelopen en in het jaar 2000 heeft het KNAG een wandeling naar hem vernoemd: "In de voetsporen van Jacob van Lennep". Het is een route die de wandelaar in 15 km van NS station Hilversum-Noord naar Baarn brengt. Tot aan zijn dood blijft Van Lennep een geestdriftig wandelaar. Hij is sterk van gestel en geniet over het algemeen een goede gezondheid. Jacob van Lennep overlijdt, nog onverwacht, tijdens een vakantie in Oosterbeek op 25 augustus 1868. Daar is hij op het plaatselijke kerkhof begraven.

Op dit moment is de 9-delige serie elke dinsdagavond op t.v. (Nederland 3) over deze "voetsporen" van Van Lennep. De serie wordt gepresenteerd door Geert Mak en zal naar alle waarschijnlijkheid ook nog herhaald worden. De moeite van het kijken waard!!

Ik zou zeggen: als je in de Ferdinand Huyckstraat woont, moet je toch eigenlijk het boek wel gelezen hebben.....(maar dat is wel een hele klus met dat 19de eeuws!!)